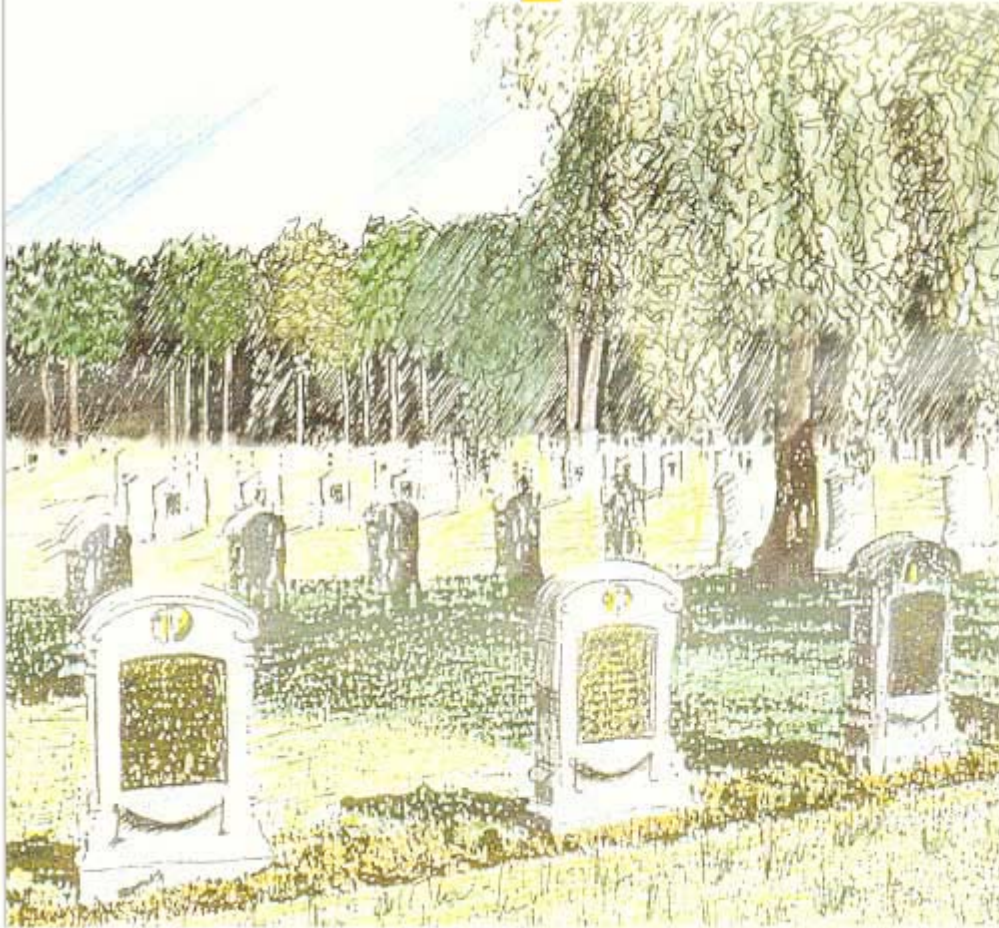

"Als ge ooit in de Westhoek passeert...
de graven van duuzend soldaten"

Fietsen in de Westhoek

Viconia

Het achtste jaar liep het mis. De voorbije zeven jaren hadden wij telkens onze fietsvakantie doorgebracht in Vaux-sur-Sûre op de Fagne Wery. Een oude herenhoeve, in het midden van nergens met in de achtertuin van 40 hectare de venen en vijvers van de bronnen van de Sûre. Iemand moet het ganse domein gekocht en "geprivatiseerd" hebben, zodat we er niet meer in mochten. We wisten wel hoe, maar niet onmiddellijk waar naartoe.

Tekst: Bob Van Emelen

Enkele bladzijden voorbij de mooie fietsbenen van Sabine Hagedoren op de omslag van de "Vlaanderen Vakantieland" brochure, vonden we de Westhoek. Onze kuiten, aangetaast door de tand des tijds, verheugden zich reeds bij het lezen hoe vlak daar alles was. Wel eens een heuvel, maar geen bergen!

De IJzertoren had ons maar pas in de verte zien aankomen of we stonden al zuurstof te tanken op de binnenkoer van Viconia: een mooie kasteelhoeve in Stuivekenskerke, vlak bij de IJzer aan de rand van een natuurreserveaat.

Borst vooruit, buik ingetrokken, blik op oneindig, handen rond de stuurstang zoals gewichtheffers vlak voor ze hun ding doen, want voor onze wielen lag het vlakke Vlaanderen en ze zullen het geweten hebben.

Bachten de Kupe

Het is heerlijk fietsen "bachten de kupe" (dit is achter de "kuip" gevormd door de IJzer en de zee). Op de IJzerdijken, waar talloze reizigers je leren hoe je moet vissen, waar piepjonge eendjes, moeder op kop, pletsend over het water het riet induiken omdat er een kiekendief boven hun kopjes zweeft. Waar plots in een weide een horde koeien getroffen door de lentekriebels, begint te rennen met de staart omhoog om even plots weer stil te staan en dom te kijken hoe je voorbij fietst. De stier die we gezien hadden, met een uitrusting om U tegen te zeggen, stond helaas in een andere weide.

Fietsen op de landwegen tussen de velden waar hazen je leren hoe je een sprint moet aantrekken. Groene akkers met jong gewas, die als een lappendeken tegen elkaar zijn geschoven tot een rimpelloze vlakke in een rimpelloze stilte waar zelfs een bescheiden windstoot, veroorzaakt door een streekgerecht waarop met kwistige hand ajuin was gestrooid, heel wat stoornis verwekt. Het lijkt alsof de velden zijn samengenaaid met grasbermen waarop een pracht van wilde bloemen groeit.

Op de "Frontzate", het heerlijk fietspad tussen Diksmuide en Nieuwpoort, gingen we met de boterham in de hand en als volleerde natuurkenners, die bloemenweelde bestuderen. We kenden de korenbloem, het madeliefje, de koolzaadbloem, de wilde wortel, de berenklauw, enz. Maar wij moesten passen bij de zwanebloem, het pijlkruid, het pijptorkruid, de koekoeksbloem en de pinksterbloem. We zijn ze daarna gaan opzoeken.

De zand-leemstreek rond Houthulst, Langemark-Poelkapelle, Boezinge en het Ieper-IJzerkanaal, zuidwaarts van de regio Diksmuide, doet u werkelijk

den stemt ongewild tot weemoed. Wij kunnen ons niet indenken hoe het moet geweest zijn toen dit prachtstuk Vlaanderen in brand stond. De wonden in de natuur zijn dan wel mooi hersteld, maar het menselijk leed dat hier destijds geleden is, zindert nog na. Graf na graf lezen wij: "onbekend - onbekend". Zij moeten dus kapotgeschoten uit de loopgrachten zijn gesleept door lotgenoten die de modder, de ratten, de kogels en de sissende gasflessen hebben overleefd.

"Dulcis est pro patria mori" hebben we ergens op een oorlogsmonument gelezen. Vrij vertaald heet dat: "Het is een zachte dood voor het vaderland te sterven". De Romein die dat ooit schreef, is nooit aan de IJzer geweest. Het past dat wij hier de diepmenselijke gedachte van Willem Vermandere aanvullen met zijn woorden die we als titel van deze bijdrage gebruikten: "Altijd iemands vader – Altijd iemands kind".

Bakelandt en Krekedalroute

De Westhoek heeft zijn best gedaan om het fietstoerisme te promoten. Talloze bewegwijzerde fietsroutes liggen binnen handbereik op iedere toeristische dienst en verblijfplaats. Wij kozen voor een cocktail met ingrediënten uit de fietsroutes: "Krekedalroute" en "Bakelandtroute". Thuisbasis was de Kasteelhoeve Viconia, een aanrader.

Deze geslaagde mengeling van de vernoemde fietsroutes vonden we het vermelden waard.

We kunnen niet nalaten deze anekdote te vertellen: we schrijven 20 mei 2003. Met een windkracht van naar schatting 8 Beaufort was het onze bedoeling de Bakelandtroute via Woumen te bereiken; deze af te fietsen en terug te keren langs Bikschote, Zuidschote, Noordschote en het kanaal Ieper-IJzer. Door de storm konden we onze kaart niet meer raadplegen want eens open, waaide ze naar het naburig dorp en dus waren we volledig het noorden kwijt. Na 89 kilometer beuken in waaierform en met de kop tussen de schouderdors waren we in de thuishaven geraakt, compleet leeggereden. De pijp was uit, we gaven ze aan Maarten en vielen op ons bed. Een guitige medebewoner van Viconia die ons op dat tijdstip al lang in de bar verwacht had - het was aperitief-tijd - was op onze deur komen kloppen. Hij had er een briefje opgeplakt: "Hier liggen hun lijken als zaden in bed. Hoop niet op de oogst, die is zeker niet vet"

Pas toen hij ons overtuigd had dat het ver van zijn bedoeling lag om de boodschap van de IJzertoren respectloos te misbruiken, hebben we het hem vergeven.

denken aan een reusachtige koude schotel met hectaren vol bloemkool, erwten, prei en selder, wortelen, sla, bieslook, maïs, rode en witte kool, biet en rapen. Het vlees van de schotel loopt er vers in de weiden en het vlees dat je niet ziet, is uitgebreid te ruiken in de buurt van de varkens- en kippenkwekerijen. De boeren beschermen hier hun jonge plantjes tegen het eetgrage wild en gevogelte met pseudokanonschoten, die je haren doen rechtstaan en ook de stilte verjagen.

"Den Grooten Oorlog"

Geen Westhoek zonder de alomane wezige herinneringen aan de echte kanonschoten van: "Den Grooten Oorlog 14-18". Haast ieder dorp koestert een of andere nagedachtenis aan hun helden die de brand rond de IJzer met hun leven hebben betaald. We bezochten de bekende dodengang en de IJzertoren in Diksmuide, het militair kerkhof in Houthulst en Ramskapelle, het "Deutsche Soldatenfriedhof" met 44.000 zerken in Langemark en Vladslo. In dit laatste prachtig onderhouden kerkhof liggen ruim 25.000 Duitse studenten waarvoor de moeder van één van hen, de Berlijnse kunstenaar Kätke Kollwitz, het bekende beeldhouwwerk: "Het treurende ouderpaar" beeldde.

Het bezoeken van dit oorlogsverle-

Maar het kan er ook zeer warm zijn

OVERZICHT

- Aantal km:** de beide routes tellen telkens 46 km
- Verkortingen:** zijn mogelijk, zie kaart
- Reliëf:** vlak
- Veiligheid:** meestal rustige landwegen
- Bewegwijzering:** goed
- Start:** kasteelhoeve Viconia in Stuivekenskerke of waar je het zelf bepaalt
- Logistiek:** onderweg zijn verschillende gelegenheden voor rust en restauratie.
- Gebruikte Kaart(en):** Folder met kaart en uitleg: Fietsroute Bakelandt en Krekedal à € 1,86
- Bijkomende Informatie:** West-Vlaamse Vereniging voor vrije tijd.
Abdijbekerstraat 9,
8200 Sint Andries
Tel.: 050 40 70 40
- Fmk Waardering:** Piëteitsvol, indrukwekkend. Mooi maar liefst bij windluw weer

GEWONNEN

Mevrouw Lena De Kinder uit St.-Amands neemt de Campus-fiets van Oxford in ontvangst. Ze was de winnares van de wedstrijd die in Fmk 45 werd uitgeschreven. We wensen er haar veel rijplezier en aangename tochten mee.

TE KOOP
wegens overlijden:

KOGA MIYATA

Hybride Roadrunner,

CMAat 60,

18 versnellingen

Slechts enkele maanden gebruikt

Prijs nieuw: 1900 euro.

Vraagprijs: 1000 euro

Mevr. VANDENBROELE R.

Dr.F. Verhaeghestraat 4,

8370 Blankenberge

Tel.: 050 42 85 62